

viis ringe Antal Mandſkab indøvet aarligt, og man vilde da ſom Følge deraf tillade, at man gik meget høit op i Aargangene for i paakommende Krigstilfælde at faae det tilſtrækkelige Mandſkab. Vi derimod vilde fordele Byrden mere ligeligt, og dertil lededes vi af mange vigtige Henſyn. Naar nu denne Forklaring er rigtig, maa det være en Selvfølge, at derſom de ærede Medlemmers Mening var gaaet igjennem, maatte man have en ligesaa ſtor Maſſe Munderingsſtykker, bevilge ligesaa meget til Skyts — baade til Geværer og til det grove Skyts, — ſom nu er nødvendigt efter Hærlovens Vedtagelſe. I Reglen vil dette idetmindſte forholde ſig ſaa, og derfor kunne de ærede Medlemmer, ſjøndt der ganſke viſt kan være forſkjellige Udgifter, ſom ved en anden Ordning kunde være ſparede, ikke i den Forſtand, hvori de fremsatte Saadant, med Nette paaftaaer, at de Forlangender, her ſtilles, ere en Følge af Hærloven. Ivertimod vilde man, hvis de ærede Medlemmers Mening var gaaet igjennem, ofte kunne ſige, at det var at helbe ny Viin paa gamle Væderflaſter, derſom man ved at blive i de gamle Folder under den tidligere beſtaaende Mangel paa Ordning dog var bleven nødsaget til at give extraordinaire Bevillinger. Dette om Lovforſlaget i dets Almindelighed.

Med Henſyn til ſelve Lovforſlaget ſkal jeg her kun fremdrage et Par Punkter, idet jeg ſkal erkjende, at en dyberegaaende Underſøgelse af de forſkjellige Poſter, ſom Lovforſlaget indeholder, nærmest henhører til et Udvalgs Arbejder. Der findes under A. en Poſt paa 336,000 Rbd. til Anſtaffelse af Munderingsſager. Der blev i forrige Møde af det ærede Medlem for Kjøbenhavnſ Afd. Valgkreds (Fenger) henſtillet til Overveielſe, hvorledes man egentligt ſkulde forholde ſig til Spørgsmaalet om Anſtaffelsen af Munderingsſager til ſamtlige de Mænd, ſom man maatte antage at kunne ſtille under Vaaben i Krigstilfælde. Der har jo været forſkjellige Opfattelſer af den Fremgangsmaade, hvorefter man ſkulde ſtaffe Munderinger tilveie, idet Somme have meent, at man ubetinget ſkulde følge det Princip at lade alle Soldater fra Begyndelſen af, ligesom de indtræde ſom Recruter, ſelv an-

ſtaffe ſig Mundering mod Betaling, medens Andre — paa dette Standpunkt ſtaaer den høitærede Miniſter, efter dette Lovforſlag at dømme — vilde have, at man ſkal ſamle ſaa ſtort et Forraad af Munderingsſager, at man har Tilſtrækkeligt til, hvis der ſkulde komme Krig paa imorgen, da at kunne udruſte ſamtlige Linie- og Reſervebatailloner og en Deel af Forſtærkningsbataillonerne paa een Gang. Der kunde maafkee mellem diſſe to Opfattelſer være en Middelvei at gaae, ſom muligt kunde beſindes at være den rigtige, den nemlig, at man lod Staten ſørge for Mundering til det daglige Behov, til Recruterne og til det til de ordinaire Dveſer indkaldte Mandſkab, men at man paalagde det øvrige Mandſkab ſelv at ſørge for ſin Mundering, ſaaledes alſaa, at hvis der i en Commune var Soldater, ſom levede under ſaa fattige Formueforhold, at man ikke turde antage, at de havde den ved almindelige Forſrifter reglementerede Mundering, ſaa ſkulde det være Pligt for Communalbeſtyrelſen i Tilfælde af pludſelig Udrykning at forſyne dem hermed mod Erſtating af Statskaſſen. Man vil ad denne Veie i det Veſentlige kunne ſikre ſig en nogenlunde reglementeret Uniformering, og man behøvede da ikke, ſom efter den høitærede Miniſters Fremgangsmaade, Aar efter Aar at have en umaadelig Maſſe Munderingsſager liggende, ſom man ikke havde Brug for undtagen i Tilfælde af Krig. Det er en Selvfølge, at der er et meget ſtort Tab forbundet med at have en ſaa betydelig Deel Munderingsſager liggende Aar efter Aar, medens man ved den anden Fremgangsmaade vil, foruden at have, hvad der udkræves til det daglige Behov, ved ſærlige Foranſtaltninger kunne ſikre ſig, at Soldaterne møde ordentlig paaklædte, og uden at udsætte ſig for nogen Fare ſpære Staten for meget ſtore Udgifter til Vedligeholdelſe af de ellers fornødne Munderingsſtykker. Det vil derfor efter min Formening være et Spørgsmaal, der fortjener alvorlig Overveielſe om ikke Forlangendet under A. kan modificeres meget.

Det andet Punkt, jeg vil bringe paa Dm-tale, er af noget mere underordnet Betydning, men da det angaaer et Beløb af 35,000 Rbd.,